

Uvodnik

Ključni moment ideologij neoliberalnih družb je razkol med ustvarjalnostjo in kritiko. Ekonomija temelji na zlorabi obeh konceptov in vztrajnem vzpostavljanju tamponske cone med njima. Z estetizacijo in nenehnim prilaščanjem te cone umetniki postanejo vzorčni modeli za nove ekonomije, kritika pa velja za »veselo znanost«. Srečanje ustvarjalnosti in kritike ni nikoli produktivno. Bližnja zgodovina srečanj med umetniki in teoretiki, umetniki in znanstveniki je zgodovina vzajemne fascinacije in spodletelosti. Vendar ob pomoči tega neuspeha, ki nenehno kliče po vnovični kreaciji in vnovični vzpostavitvi ter se nenehno odvija, točka srečanja med kritiko in ustvarjalnostjo postane mesto, kjer umetnost ali katerakoli druga dejavnost postane etična. Ekonomija temelji na sistematičnem razumevanju družbe, kar pomeni, da obstaja nagnjenje k zapiranju ter k izenačevanju vsebin in števil. Družba ne sme biti razumljena matematično. Enačaj je znamenje estetizacije avtoritete in konflikta. Avtoriteta in konflikt pa sta stvar reprezentančnih ustanov nacionalne kulture, akademij in konservatorijev. Edina stvar, za katero si nenehno prizadeva Maska, je, da bi bili ustvarjalnost in kritika na dnevnem redu. Njuno srečanje ni za nikogar in nikdar prijetno, vendar je edini način destabiliziranja neoliberalnih sistemov.

Emil Hrvatin